

KØBENHAVNS KOMMUNE
Økonomiforvaltningen
Teknik og Miljøforvaltningen

Naturstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 København Ø
nst@nst.dk
Ref. j.nr. NST-4400-00015

19-11-2012

Sagsnr.
2012-170403

Dokumentnr.
2012-916494

Følgrebrev til hørings svar om forslag til Lov om ændring af lov om betalingsregler for spildevandsforsyningsselskaber m.v.

For at overholde den fastlagte høringsfrist fremsendes nærværende hørings svar med forbehold for den politiske behandling i udvalg og Borgerrepræsentation.

Et politisk godkendt hørings svar vil blive fremsendt så snart, det er politisk behandlet.

Med venlig hilsen

Bjarne Winge
Økonomidirektør,
Økonomiforvaltningen

Jens Elmelund
Udviklingsdirektør,
Teknik- og Miljøforvaltningen

Københavns Kommune
Økonomiforvaltningen
Teknik- og Miljøforvaltningen

Naturstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 København Ø
nst@nst.dk
Ref. j.nr. NST-4400-00015

16-11-2012

Sagsnr.
2012-170403

Dokumentnr.
2012-916494

Høringssvar om forslag til Lov om ændring af lov om betalingsregler for spildevandsforsyningselskaber m.v.

Københavns Kommune har med stor interesse læst og drøftet lovændringsforslaget, som er et skridt på vejen til at sikre at kommunerne og forsyningerne i fællesskab kan løfte klimatilpasningsopgaven.

Lovforslaget indeholder forslag til ændring af lov om betalingsregler for spildevandsselskaber mv., som bemyndiger miljøministeren til at udstede regler om, at spildevandsforsyningselskaberne kan opkræve bidrag til gennemførelse af mere omkostningseffektive løsninger til håndtering af tag- og overfladevand i forbindelse med klimatilpasning og opgradering af spildevandsanlæg, end hvad de gældende regler i betalingsloven giver mulighed for.

Københavns Kommune har følgende bemærkninger til lovforslaget:

Det er Københavns Kommunes opfattelse, at det burde være spildevandsselskaberne, som står som projekt- og anlægsejer af klimatilpasningsanlæggene og ikke kommunerne og andre private aktører. Dette skal dog gøres på en måde, så man sikrer, at kommunen fortsat har mulighed for indflydelse på valg og udformning af de overfladeløsninger mv., som påvirker udformningen af byens rum.

Staten har med vandsektorloven gennemført en udskillelse af de kommunale vand- og kloaktekniske anlæg til selvstændige aktieselskaber for at separere og øge fokus på disse aktiviteter, bl.a. med en ny prisloftsregulering.

Københavns Kommune står derfor uforstående overfor, at kommunen skal være ejer af klimatilpasningsanlæg, som er så nært tilknyttet spildevandsområdet, og hvor det er spildevandsselskaberne, som har den største indsigt i, hvordan man projekterer, bygger og efterfølgerne ejer, drifter og vedligeholder denne type af anlæg.

Københavns Kommune anbefaler derfor, at det bliver spildevandsselskaberne, som står for etableringen og ejerskabet af klimatilpasningsprojekter. Dette vil også give bedre grundlag for vurdering af investeringerne samlet set, idet forsyningerne har mulighed for at se på vandoplade på tværs af kommunegrænser.

Endvidere vurderer Københavns Kommune, at forslaget vil betyde, at kommunerne skal udvide deres bygherreorganisationer og driftsorganisationen parallelt med allerede eksisterende organisationer i spildevandsselskaberne. Hvis opgaven i stedet placeres i spildevandsselskaberne, vil det være muligt at udnytte den eksisterende organisation og derved opnå stordriftsfordele og besparelser.

Lovforslaget bygger imidlertid på en model, hvor det er kommunen, som tager initiativ til klimatilpasningsinvesteringen. Kommunen bliver derved projektejer og spildevandsselskaberne bidrager alene til kommunens investering. Kommunerne vil desuden også stå som ejer af anlægget.

Lovudkastet tager i den sammenhæng ikke højde for, hvordan klimatilpasningsprojekterne finansieres i relation til den kommunale økonomi. Københavns Kommune anbefaler, at det gøres klart, at spildevandsselskabernes bidrag til kommunerne skal falde i samme år, som kommunerne har omkostningen, så der ikke opstår et træk på kommunernes likviditet som følge af investeringen. Derudover finder Københavns Kommune at det er afgørende, at anlægsudgifterne ved anlæg, som er godkendt af Forsyningssekretariatet i 2013 og 2014 takstfinansieres uanset, hvornår udgifterne afholdes. Dette er specielt væsentligt ved større opgaver som fx skal i EU-udbud. Endvidere er det centralt at driftsudgifterne finansieres af taksterne såfremt driftsudgifterne vedrører anlægsarbejder som taktfinansieres.

Samtidigt bør det afklares, hvordan spildevandsselskabet kan indregne investeringsbidraget i taksterne/prisloftet, fx om bidraget skal aktiveres og afskrives over en årrække eller straksfinansieres, samt om kommunen kan garantere for spildevandsselskabernes eventuelle lånefinansiering af klimatilpasningstiltag.

Endvidere bør det afklares, hvordan de fremtidige driftsomkostninger fra klimatilpasninger skal finansieres. Af lovudkastet fremgår det, at det er kommuner eller private (ikke spildevandsselskaberne), som kommer til at eje klimatilpasningsanlæggene. Det fremstår derfor som om, at det også vil blive kommunerne, som skal afholde de løbende drifts- og vedligeholdelsesomkostninger, hvilket alt andet lige vil belaste den kommunale drift/serviceramme.

Den kommunale forankring af projekter og anlægsejerskabet af klimatilpasningerne er derfor uhensigtsmæssig i det omfang, der lægges op til, da det vil resultere i en budgetmæssig konkurrence, hvor kommunerne tvinges til at prioritere mellem eksempelvis driftsudgifter til børnehaver, ældrepleje og klimatilpasning.

Hvis der opstår ”huller” eller manglende samtidighed i, hvordan de forskellige aktørers – kommuner og spildevandsselskaber – likviditet og økonomi belastes i forbindelse med klimatilpasninger, er det såle-

des Københavns Kommunes vurdering, at der er væsentlig risiko for, at klimatilpasningerne ikke vil blive realiseret. Det er Københavns Kommunes vurdering, at mange af disse problemstillinger kan løses ved i lovforslaget at flytte klimatilpasningsinvesteringerne fra kommunerne til spildevandsselskaberne.

Københavns Kommune finder forslaget krav om dokumentation for valg af billigste løsninger uhensigtsmæssig, da der i mange tilfælde ikke findes traditionelle løsninger, der kan håndtere skybrud og klimatilpasningsudfordringen. Forslaget stiller endvidere krav om, at der i de enkelte anlægsprojekter foretages en vurdering af om "alternative" løsninger er mindst lige så kosteffektive som traditionelle.

Det skal bemærkes, at man med dagens viden ikke vil anlægge et fælleskloaksystem i byen, som er den traditionelle løsning. Derfor kan denne model ikke tjene som reference til alternative løsninger. Nye traditionelle løsninger har i Danmark efterhånden tre ledningssystemer (jf. Ørestad). Der er derfor behov for en tydeliggørelse af, hvad "Sædvanlig afhjælpning" er som reference til alternative løsninger.

Københavns Kommune har i forbindelse med udarbejdelse af klimatilpasningsplan og skybrudsplan for byen vurderet, hvilke løsninger der ud fra et samfundsøkonomisk perspektiv er de mest optimale. De gennemførte analyser viser, at en kombinationsløsning, hvor der både arbejdes med "traditionelle" rør/tunnel-løsninger og overfladeløsninger er det økonomisk mest optimale.

Hvis der skal foretages en økonomisk analyse af hvert enkelt detailprojekt med henblik på en vurdering af den optimale økonomiske løsning, risikerer analysen at føre til en konklusion, der er ude af sammenhæng med den overordnede samfundsøkonomiske analyse. Dermed er der risiko for, at den samlede implementering af klimatilpasningsplanen for København kan ende med ikke at være samfundsøkonomisk optimal.

Et eksempel kan være etablering af en skybrudsløsning i en bydel, der omfatter skybrudsveje. Her er det nødvendigt at se på økonomien for et større sammenhængende område, hvor det på enkelte strækninger muligvis vil være billigere med en traditionel rørløsning. Skal der foretages en sammenligning, skal der derfor også indgå en sammenligning med en "traditionel" løsning for hele området. Gøres det ikke, og der i stedet foretages en vurdering styk for styk, er der risiko for meget usammenhængende og suboptimale økonomiske løsninger.

Et andet eksempel er åbning af Ladegårdsåen i København. Ifølge forslaget er det muligt for forsyningsselskabet at finansiere en sådan løsning forudsat, at den ikke er dyrere end en "traditionel" løsning. Hvis projektet om Ladegårds Å gennemføres, forventer Københavns- og Frederiksbergs kommune, at det gennemføres over en årrække.

Selve åbningen af åen vil i et vist omfang give større bortledningskapacitet, men den store gevinst består i at kunne anvende det gamle rørtracé som skybrudstunnel. Her vil en fragmenteret økonomisk vurdering af et samlet projekt også være i risiko for at give et misvisende svar om økonomisk rentabilitet.

Københavns Kommune foreslår, at overordnede samfundsøkonomiske analyser ligger til grund for valg af strategi og metode, som det er foretaget i forbindelse med udarbejdelse af Københavns Kommunes klimatilpasning- og skybrudsplan.

I forslaget fremgår det, at op til 1 % af en kommunes veje eller vandløb i byzone kan omfattes af klimatilpasningsprojekter frem til 2015, hvor begrænsningen forventes afskaffet.

For Københavns Kommune betyder det, at der i 2013-2014 kun kan anlægges ca. 7 km skybrudsvej eller vandløb til brug for klimatilpasning. Det vurderes at være helt utilstrækkeligt i forhold til at iværksætte flere af de store klimatilpasningsprojekter sideløbende i København.

Københavns Kommune foreslår, at denne grænse øges til mindst det dobbelte i forsøgsperioden 2013-2014 for at kunne påbegynde flere store projekter og danne baggrund for en evaluering af metoder, herunder også de finansielle.

Lovforslaget giver forsyningsselskaber mulighed for at investere i klimatilpasningsløsninger på privat grund. Det giver mulighed for etablering af klimatilpasningsløsninger på f.eks. private fællesveje. Det er af stor betydning i København, hvor op mod 80 % af vejene er private fællesveje. Det fremgår dog ikke, om etablering af klimatilpasningsløsninger på privat fællesvej er afhængig af ejertilsagn for at gennemføre et tiltag på privat område.

Frivillighedsprincippet gør det vanskeligt for kommunerne at opnå plansikkerhed. Der skal arbejdes på en helhedsløsning, da klimatilpasning berører hele byen/landet og ikke kun dele af den. Frivillighedsprincippet kan også gøre det vanskeligt for kommunen at få valgt bestemte løsninger. Vi forstår, hvorfor det i forhold til det nuværende lovforslag, har været nødvendigt at arbejde med frivillighedsprincippet, men vi mener, at man i vejledningsmaterialet eller lign. bør overveje, hvordan uenigheder mellem forsyning og kommune kan afklares.

Endelig ser Københavns Kommune udfordringer ved en manglende model for indmelding af investeringerne i relation til klimatilpasningsprojekter inden for den tildelte ramme. Der er en bekymring for at projekter, der allerede er sat i værk, u hensigtsmæssigt risikerer at blive stoppet, hvis det undervejs viser sig at den samlede ramme på 2,5 mia. kr. bliver overskredet. Alene i København har vi skønsmæs-

sigt anslået, at vi i perioden 2013-16 vil igangsætte investeringer til ca. 800 mio. kroner uden driftsomkostninger. Københavns Kommune foreslår derfor, at der fra begyndelsen af perioden findes en model for, hvordan man har tænkt sig at styre kommunernes og forsyningernes investeringer indenfor den tildelte ramme.

Københavns Kommune står til rådighed, hvis der er behov for uddybning af høringssvaret.

For at overholde den fastlagte høringsfrist fremsendes nærværende høringssvar med forbehold for den politiske behandling i udvalg og Borgerrepræsentation.

Venlig hilsen

Københavns Kommune

